

országgyűlési képviselő

Országgyűlés Hivatala

románvyszám: K/5439

Érkezett: 2015 JÚN 30.

Írásbeli kérdés

Kövér László úrnak,

az Országgyűlés elnökének

Helyben

Tisztelt Elnök Úr!

Magyarország Alaptörvénye 7. cikk (2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli kérdést kívánunk intézni az Igazságügyi Minisztériumot vezető miniszterhez, mint a tárgyban illetékes minisztérium vezetőjéhez

„Miért akadályozzák Magyarországon még mindig a kerecsensólyom tenyésztését szakszerűtlen, légből kapott vélemények alapján?”

címmel.

A benyújtott kérdésünkre a választ írásban várjuk.

Tisztelt Miniszter Úr!

Szerettem volna megtudni, hogy miért akadályozzák máig a kerecsensólymok szakszerű, ellenőrzött tenyésztését Magyarországon. Az Országgyűlésben 2015. június 22-én feltett kérdésekre azonban V. Németh Zsolt államtitkár úrtól olyan választ kaptam, amellyel kapcsolatban több szakmai észrevételt vagyok kénytelen megfogalmazni, s újbóli választ kérni azokra a kérdésekre, amelyekre nem érkezett válasz, vagy amelyekre meglátásom szerint sajnos szakszerűtlen, hasraütésszerű választ kaptam.

Államtitkár úr szerint „A kerecsensólyom állománya a kilencvenes években még 40.000 példány volt, mára ez 6400 példányra csökkent a solymászat miatt.” Államtitkár úr sajnos meglehetősen rosszul informált, hadilábon áll a tényekkel, s válasza több okból is ellentmondásos. A solymászatban jelentős kultúrhagyománnyal rendelkező arab világ kizárólag a kerecsensólyom keleti alfajai (Pakisztán, Kazahsztán, stb.) iránt érdeklődik, a Kárpát-medencei törzsalak (*Falco cherrug cherrug*) egyáltalán nem keresett, mivel teljesen mások a vadászati kvalitásai annál, mint amire az arab világban hagyományosan kereslet mutatkozik. A hazai állomány erősödésében van szerepe a védelemnek, de sokkal inkább a DDT betiltásának, amely a korábbi drámai állománycsökkenés okozója. Ezt nem hivatalosan, magánbeszélgetésekben a hatósági döntéseket támogató szakemberek is egyértelműen

elismerik. A jelenlegi állomány stabil, hozzávetőleg 250 ismert és kb. 50 további feltételezett költőpárral számolhatunk (2015. májusi becslés).

Államtitkár úr továbbá úgy véli, hogy „*a hazai solymászat potenciális veszélyt jelent a vadon élő állományra.*” Ezt a kijelentést semmilyen tanulmány, mérés, szakvélemény nem igazolja. Ha ez a kijelentés megállná a helyét, akkor nem erősödött volna többszöröse az elmúlt évtizedekben a hazai vándorsólyom állomány, holott tenyésztett egyedei solymásztara engedélyezettek, dacára annak, hogy egyébként ugyanúgy fokozottan védett kategóriába tartozik, mint a kerecsen. Jelenlegi a hazai vándorsólyom költőpárok száma hozzávetőleg 30 (ez gyakorlatilag 0-ról emelkedett erre a számra az utóbbi két évtizedben). A vándorsólyom esetében ugyanolyan indokkal feltételezhető a „*potenciális veszély*”, de ennek nyoma sincs a gyakorlatban. Ez a kerecsen használatának vitathatatlanul a legmeggyőzőbb „*hatástanulmánya*”...

V. Németh Zsolt úgy véli, hogy „*a kerecsen használatát a hazai solymászok kisebb része igényli.*” A fentiekhez hasonlóan elmondható, hogy ez köszönőviszonyban sincs a valósággal: a solymászok minden ésszerű indok nélküli korlátozás ellen küzdenek, és ebbe tartozik a kerecsen használata is.

Mindezek alapján kérdezem Miniszter Urat:

1. Milyen hivatalos állásfoglalásra támaszkodva jelentette ki államtitkár úr „*a kerecsen használatát a hazai solymászok kisebb része igényli*”?
2. Milyen érvényes szakvélemény, tanulmány támasztja alá, hogy „*a hazai solymászat potenciális veszélyt jelent a vadon élő állományra*”?
3. A hazai tenyésztés engedélyezése esetén meg lehetne állapodni a tenyésztőkkel, hogy évente meghatározott számú fiókat adjanak át, ezzel pótolva a sikertelen költséseknél hiányzó vadállományt. Miért nem vizsgálják meg hivatalosan ennek lehetőségét és várható hatásait, miért zárkoznak el ettől a lehetőségtől?

Budapest, 2015. június 30.

Várva érdemei válaszát, üdvözlettel:

Dúró Dóra

Magyar Zoltán

Jobbik Magyarországért Mozgalom